

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА,

№

54.

KURIER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 11-го Июля. — 1839 — Wilno. Wtorek. 11-go Lipca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Вильна.

Его Сіятельство Господинъ Виленскій Военный Губернаторъ, Гродненскій, Бѣлостокскій и Минскій Генераль-Губернаторъ, Генераль-Адъютантъ Князь Долгоруковъ, 10 ч. с. м. изволилъ возвратиться изъ поездки въ Гродно, Бѣлостокъ и Минскъ.

Санктпетербургъ, 3-го Июля.

Высочайшій Манифестъ.

БОЖІЕЮ МИЛОСТІЮ

МЫ НИКОЛАЙ ПЕРВЫЙ,
ИМПЕРАТОРЪ и САМОДЕРЖЕЦЪ

Всероссійскій.

и проч., и проч., и проч.

Объявляемъ всѣмъ вѣрнымъ Нашимъ подданнымъ:

Въ 2-й день сего мѣсяца, Промысломъ Всемогущаго, по обряду Православной Нашей Церкви совершилось бракосочетаніе Любезной Дщери Нашей, Великой Княжны Маріи Николаевны съ Его Святости Герцогомъ Максимиліаномъ Лейхтенбергскимъ. Возсылая благодареніе Всевышнему за сіе радостное для всего Дома Нашего событіе, удостоверяемъ Мы, что всѣ вѣрные Наши подданные примутъ въ немъ участіе, тѣмъ болѣе, что, по совершеніи сего союза, возмѣтрившись Мы утвердить пребываніе Ея Императорскаго Высочества съ супругомъ Ея въ Россіи, бывъ движимы къ тому собственнымъ Нашимъ желаніемъ видѣть счастье Ихъ основаннымъ въ любезномъ Отецествѣ Нашемъ, по взаимному ихъ къ тому расположенію, и во утѣшеніе любезнѣйшей Супруги Нашей, Государыни Императрицы Александры Феодоровны.

Желая ознаменовать, сколь благоугодно Намъ сіе расположеніе, и вмѣстѣ съ тѣмъ дать новое свидѣтельство привязанности къ любезной Дщери Нашей и уваженія къ отличнымъ достоинствамъ Герцога Лейхтенбергскаго, признали Мы за благо даровать Ему лично титулъ Императорскаго Высочества. — Присвоивъ Ему отнынѣ навсегда сей титулъ, Повелеваемъ Правительствующему Сенату, составивъ причествующій оному дипломъ и гербъ, внести къ Намъ на утвержденіе.

Совершивъ такимъ образомъ союзъ, только Намъ благоупріятный, Мы призываетъ вѣрныхъ Нашихъ подданныхъ, раздѣляя съ Нами родительскую радость Нашу, принести Всевышнему судьбѣ Строителя искреннее ихъ моленіе о благополучіи, мирѣ и любви новобрачныхъ, и благоденствіи всего Нашего Дома.

Данъ въ С. Петербургѣ въ 2-й день Июля, въ лето отъ Рождества Христова тысяча восемьсотъ тридцать девятое, царствованія же Нашего въ четырнадцатое.

На подлинномъ Собственною Его Императорскаго Величества рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

Въ свѣдѣніе отношенія Г. Генераль-Губернато-

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

WILNO.

Jaśnie Oświecony Pan Wileński Wojenny Gubernator, Grodzieński, Białostocki i Miński Jenerał-Gubernator, Jenerał-Adjutant Xiążę Dołhorukow, dnia 10-go teraz. m. raczył powrócić z podróży do Grodna, Białego-Stoku i Mińska.

Sankt-Petersburg, 3-go Lipca.

Najwyższy Manifest.

Z BOŻEJ ŁASKI

MY NIKOŁAJ PIERWSZY,
CESARZ i SAMOWŁADZCA

WSZECH ROSSYJ,

i t. d. i t. d. i t. d.

Obwieszczamy wszystkim wiernym Naszym poddanym:

W dniu 2-m tego miesiąca, z Opatrzności Wszechmogącego, podług obrzędu Prawowiernej Naszej Cerkwi, odbył się ślub małżeństwa, Najukochańszej Córkі Naszej, WIELKIEJ XIEŻNICZKI MARYI NIKOŁAJEWNY, z JAŚNIE OŚWIECONYM XIECIEM MAXYMILIANEM LEUCHTENBERGSKIM. Składając podziękowanie Najwyższemu za ten radośny dla całego Domu Naszego wypadek, pewni jesteśmy, że wszyscy wierni Nasi poddani, przyjmą w nim uczestnictwo, tym więcej, że po dokonaniu tego związku, powzięliśmy zamiar ustalić pobyt Jej Cesarskiej Wysokości z małżonkiem Jej w Rosyi, będąc powołowani do tego własnem Naszém życzeniem, widzieć szczęśliwość Ich ugruntowaną w ukochanej Ojczyźnie Naszej, za spólną ich ku temu skłonnością i ku ucieczeniu Najukochańszej Małżonki Naszej PANI CESARZOWEJ ALEXANDRY FEOdorowny.

Pragnąc oznamionować, jak przyjemna Nam ta skłonność, i pospół z tѣm dać nowy dowód przywiązania do Ukochanej Córkі Naszej i poważenia dla odznaczających się przymiotów Xiążęcia LEUCHTENBERGSKIEGO, uznaliśmy za dobrą, darować mu osobiście Tytuł CESARSKIEJ WYSOKOŚCI. — Przyswajając Mu odłąd na zawsze ten tytuł. Rozkazujemy Rządzącemu Senatowi, ułożwszy przyzwoity temu dyplom i herb, podać Nam do zatwierdzenia.

Doprowadziwszy tym sposobem do skutku związek, tak Nam przyjemny, wzywamy wiernych Naszych poddanych, dzieląc z Nami Rodzicielską radość Naszą, złożyć Najwyższemu losow Rządzący szczerze ich modlitwy o szczęśliwe powodzenie, pokoj i miłość nowożeńskich, i o długie dni całego Naszego Domu.

Dan w S. Petersburgu dnia 2-go Lipca, roku od Narodzenia Chrystusowego tysiąc osiemset trzydziestego dziewiątego, panowania zaś Naszego cztertnastego.

Na autentyku Własną Jego CESARSKIM
Mości ręką podpisano:

NIKOŁAJ.

Na skutek odniesienia się P. Jenerał-Gubernatora

ра Западной Сибири о распространении на Западную Сибирь правила о солонцахъ, изъясненнаго Свод. Закон. меж. въ ст. 575, принимая въ уваженіе, что иъра сія съ одной стороны соответствуетъ потребностямъ мѣстныхъ жителей, а съ другой не менѣе полезна и для казны, которая сохранить въ распоряженіи своемъ удобныя земли, и отдачею оныхъ въ содержаніе увеличить доходы свои, Г. Министръ Государственныхъ Имуществъ входилъ въ Комитетъ Гг. Министровъ съ представленіемъ объ отводѣ Государственнымъ крестьянамъ Западной Сибири, при надѣленіи ихъ, вмѣсто одной десятины удобной земли, по 3 дес. солончаковъ, гдѣ таковыя находятся. По положенію о семь Комитета Гг. Министровъ, Государь Императоръ въ 16-й день того Мая Высочайше повелѣть изволилъ: распространить на Западную Сибирь дѣйствіе правила, установленнаго Св. Зак. меж. статьею 575 въ пользу Губерній, поименованныхъ въ примѣчаніи къ той статьѣ (продолж. къ Свод. Закон. меж.).

— По разсмотрѣніи Комитетомъ Гг. Министровъ представленія Г. Вице-Канцлера Графа Нессельроде о ценсурѣ политическихъ статей, помѣщаемыхъ въ С. Петербургскихъ Академическихъ Вѣдомостяхъ и Сѣверной Пчелѣ, онъ находилъ, что чиновники Министерства Иностранныхъ Дѣлъ, состоящіе при особой части, съ коими учреждаемыхъ нынѣ цензора и помощника его по означенной ценсурѣ, предполагается сравнить въ правахъ, по силѣ 8-го примѣчанія къ 144 статьѣ въ продолженіи Св. Уставовъ о службѣ гражданской за 1837 годъ, должны быть производимы въ чины безпрепятственно, независимо отъ должностей ихъ, такъ какъ классомъ онымъ не присвоено; кромѣ же сего изъятіи надлежитъ при производствѣ ихъ руководствоваться общими положеніемъ 25 Юня 1834 года и дополнительными къ оному постановленіями, какъ относительно сроковъ выслуги на полученіе чиновъ, такъ и по прочимъ условіямъ, съ коими чиновничество гражданскихъ чиновниковъ сопряжено. На семь основаній Комитетъ Гг. Министровъ полагалъ: вышепомянутое представленіе его утвердить во всѣхъ частяхъ, на каковое положеніе Комитета Государь Императоръ Высочайше соизволилъ въ 16 день Мая.

— Въ слѣдствіе ходатайства Новгородскаго Приказа Общественнаго Признанія о предоставленіи ему возвращать помѣщикамъ и обществамъ драхлыхъ и малолѣтныхъ бродягъ, поступающихъ въ богоугодныя заведенія, бывшій Г. Министръ Внутреннихъ Дѣлъ, входилъ съ представленіемъ въ Государственный Совѣтъ, который по разсмотрѣніи сего дѣла; мнѣніемъ удостоеннымъ Высочайшаго утвержденія 10 мавушаго Апрѣля, положилъ: 1) Если драхлые бродяги обоюго пола и малолѣтныя женскаго пола, поступившіе въ заведенія Приказовъ Общественнаго Признанія, окажутся принадлежащими помѣщикамъ, или обществамъ: то немедленно возвращаются по принадлежности, хотя бы срокъ публикаціи объ нихъ, установленный въ 408 ст. Свода Уставовъ о паспортахъ и бѣглыхъ (Т. XIV), уже кончился. 2) При возвращеніи такихъ бродягъ брать отъ помѣщиковъ и обществъ обязательства въ томъ, что они отнюдь не допустятъ ихъ впредъ до бродяжества и вмѣстѣ съ тѣмъ взыскивать съ помѣщиковъ или обществъ всѣ издержки, кои на содержаніе и пересылку сихъ людей употреблены будутъ.

— Россійскій Консульскій агентъ въ Фиумѣ, Николай Возики - Трандафило, назначенъ Консуломъ какъ въ семь мѣстъ, такъ и въ прочихъ мѣстахъ Венгріи, а именно: въ Буккари, Буккариѣ, Порторе, Юрковацѣ и Мартиншицѣ.

— Коммиссіонеръ С. Петербургскаго Женскаго Патріотическаго Общества, купецъ 2-й гильдіи Бобковъ, за сдѣланныя вновь пожертвованія въ пользу Частныхъ школъ онаго, простирающіяся до 4387 руб. 85 к., Всемилостивѣйше удостоился получить отъ Ея Императорскаго Величества брилліантовый перстень. (Спб. В.)

— Его Императорское Высочество Главный Начальникъ Военно-Учебныхъ заведеній удостоивъ благосклоннымъ принатіемъ сочиненіе Г. Губернскаго Секретаря Павлова „Характеристика человека“, изволилъ повелѣть объявить ему за сіе благодарность Его Высочества.

— Съ 26 на 27 число Января сего года, въ полночь, разстояніемъ отъ Баку въ 15 верстахъ, близъ деревни Баклихи, послѣдовалъ вулканическій взрывъ съ сильнымъ гуломъ, слышимымъ на разстояніи 50 верстъ; изверженіе пламени было столь сильно, что освѣтило окрестность на 40 верстъ, и было видимо до утра на подобіе ярко горящаго костра; версты на три выбрасывало глыбами землю; густой черный дымъ выходилъ огромнымъ столбомъ, и подобно тучѣ нес-

Syberji Zachodniej, o rozciągnięciu na Syberję Zachodnią prawidła o solanach, opisanego w Połącz. Praw gran. art. 575, uważając, że środek ten, z jednej strony odpowiada potrzebom miejscowych mieszkańców, a z drugiej nie mniej pożyteczny jest dla skarbu, który zachowa w rozrządzeniu swoim przydatne grunta, i przez oddanie ich w dzierżawę pomnoży swoje dochody, P. Minister Dóbr Państwa, czyni do Komitetu PP. Ministrów przedstawienie o wyznaczaniu i odprowadzaniu właścicielom Państwa Syberji Zachodniej, przy wydzielaniu im bogactw, zamiast jednej dziesięciny dobrej ziemi, po 3 dziesięciny solanow, gdzie się takie znajdują. Po nastąpieniu o tém postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, Cesarz Jego Mość w dniu 16-tym teraźniejszego Maja Najwyżej rozkazać raczył: rozciągnąć na Syberję Zachodnią działanie prawidła, postanowionego w art. 575 połącz. Praw Gran. na rzecz Gubernij, wymienionych w uwadze do tego artykułu (dalsz. ci. Połącz. Praw Gran.)

— Po rozpatrzeniu w Komitecie PP. Ministrów przedstawienia P. Vice-Kancelerza Hrabiego Nesselrode o cenzurze artykułów politycznych, umieszczanych w S. Petersburskiej Gazecie Akademickiej i Pszczole Północnej, znajdował, że Urzędnicy Ministerjum Stosunków Zewnętrznych, zostający przy osobnej części, z którymi ustanawiających się teraz cenzora i jego pomocnika w pomienionej cenzurze, zamierza się porównać w prawach, na mocy 8-mej uwagi do 144-go artykułu w dalszym ciągu Połącz. Ustaw o służbie cywilnej z roku 1837-go powinni być podnoszeni do rang bezprzeszkodnie, niezależnie od ich obowiązków, dla tego, że klasy im nieprzywłaszczone; prócz tego zaś, wyjątku przy ich podnoszeniu, trzymać się należy powszechnej ustawy 25-go Czerwca 1834 roku i dodatkowych do niej postanowień, tak względnie okresów lat służby do otrzymania rang, jako i innych warunków, które, w podnoszeniu urzędników cywilnych do rang wyższych, są połączone. Na tej podstawie Komitet PP. Ministrów mniemał: wyżej wymienione przedstawienie jego, utwierdzić we wszystkich częściach, na które to postanowienie Komitetu, Cesarz Jego Mość Najwyżej zezwolił d. 16 Maja. (G.S.)

— Na skutek starania Nowgorodzkiego Urzędu Powszechnego Opatrzania, o pozwoleniu jemu powracać obywatelom i gromadom zgrzybiałym i małoletnim włóczęgów, wchodzących do miłosiernych zgromadzeń, był P. Minister Spraw Wewnętrznych, czynił przedstawienie do Rady Państwa, która, po rozpatrzeniu tej rzeczy, przez opinią, udarowaną Najwyższem utwierdzeniem 10-go przeszłego Kwietnia, postanowiła: 1) Jeżeli zgrzybiali włóczęgi obojej płci i małoletni żeńskiej, którzy weszli do zakładów Urzędu Powszechnego Opatrzania, okażą się należącymi do obywateli lub gromad, wtedy niezwłocznie powracani być mają podług przy należenia, chociażby termin publikaty o nich, ustanowiony w art. 408 połącz. Ustaw o pasportach i zbiegach (T. XIV), już się skończył. 2) Przy powrocie takich włóczęgów, brać od obywateli i gromad zobowiązanie się na to, że zgoda nie dopuszczą ich odtąd na przyszłość do włóczęstwa, a razem z tym uzyskiwać z obywateli lub gromad wszystkie wydatki, które na utrzymanie i przesłanie tych ludzi użyte będą.

— Rossyjski Agent Konsularny w Fiume, Mikołaj Boziki Trandafilo, назначенъ Консуломъ równie w tém, jak i w innych miejscach Węgier, a mianowicie: w Bukari, Bukaricy, Portore, Jurkowacu i Martinzycy. (G.H.)

— Kommissant Sankt-Petersburskiego Patryotycznego Towarzystwa Dam, kupiec 2-jej gildy, Bobkow, za uczynione nowe ofiary na rzecz częściowych szkół tego Towarzystwa, rozciągające się do 4387 rub. 85 kop., Najłaskawiej udarowany od Najjaśniejszej Cesarzowej Jej Mości pierścieniem brylantowym. (G.S.P.)

— Jego Cesarska Wysokość Główny Naczelnik Wojskowo-Szkolnych Zakładów, zaszczytwszy uprzejmym przyjęciem dzieło P. Sekretarza Gubernialnego Pawłowa „Charakterystyka Człowieka“ raczył rozkazać oświadczyć mu za to podziękowanie Jego Wysokości.

— Z dnia 26-go na 27 Stycznia t. r., o północy w odległości 15 tu wiorst od miasta Baku, w bliskości wsi Baktichi, zdarzyła się wulkaniczna eksplozja z mocnym hukim, dającym się słyszeć w odległości 50-ciu wiorst; wybuch płomieni był tak mocny, że oświecił okolice na 40 wiorst, i widziane było nazajutrz rano w podobieństwie jasno gorejącego stosu drew; na trzy wiorsty wyrzucało płytami ziemię; gęsty dym czarny wznosił się w postaci ogromnego stupa, i podobnie chmurze unosił się

ся по направлению вѣтра, оставляя по себѣ въ большомъ количествѣ, полоскою, верстъ на 40, крошечные пустые шарики въ видѣ дробы, образовавшіеся изъ перегорѣлой матеріи съ сѣрой. Пламя хотя утихло на другой день; но въ томъ мѣстѣ кипѣла еще земля и происходили по временамъ небольшіе взрывы; въ разныхъ мѣстахъ истекала также лава въ маломъ количествѣ, гораздо менѣе, чѣмъ при изверженіи Масазырской горы въ 1830 году. Послѣ взрыва вся атмосфера на далекое разстояніе была заражена сѣрнымъ запахомъ. Во многихъ мѣстахъ въ землѣ сдѣлались трещины, такъ что жители опасались пасти вблизи скотъ, чтобы онѣй не провалился.

Мѣстечко Свислочь Гродненской Губерніи.

Не съ великолѣпнымъ, приличнымъ столицамъ и большимъ городамъ, но съ истиннымъ восторгомъ вѣрныхъ подданныхъ Россіи, благородная публика уединенной Свислочи приняла участіе въ слѣдующемъ торжествѣ: 25 Іюня, въ вождѣлнвый день рожденія Его Императорскаго Величества, всѣ ученики и учителя собрались въ классы здѣшней Гимназіи, и отсюда въ надлежащемъ порядкѣ отправились въ приходскій костелъ къ обѣдни, которую совершалъ Законоучитель Киткевичъ; при чемъ на хорахъ нѣкоторые ученики и особы, принадлежащія къ ведомству Гимназіи, играли приличные піесы и народный гимнъ: *Боже Царя Храни*. По окончаніи обѣдни, совершенно было молебствіе о долголѣтіи и благоденствіи возлюбленнаго Монарха нашего и Его Августѣйшей Фамиліи. Въ 4 часа по полудни, въ новоотдѣланной Гимназической залѣ данъ тѣми же учениками и особами концертъ, который продолжался до 8 часовъ; на ономъ было и со вкусомъ исполнены были нѣкоторые новѣйшія піесы первыхъ композиторовъ въ Европѣ. Послѣ концерта, ученики съ аккомпаниментомъ двухъ панталіоновъ и цѣлаго оркестра проѣхали, съ особенною выразительностью и искусствомъ, любимый гимнъ: *Боже Царя Храни*, который довольно многочисленная публика, вставъ съ мѣстъ своихъ, слушала съ умиленіемъ. Въ концертѣ, подлѣ главнымъ распоряженіемъ домашняго учителя Вальтца, принимали участіе слѣдующія особы: Содержатель женскаго Канціона—Орловскій съ дочерью своею, дѣвицею Лексидіею, учитель танцованія—Стровскій, учителя музыки—Ладзинскій и Ошменецъ, домашніе Смотрители—Маевскій и Польковскій, и слѣдующіе ученики Гимназіи: Массальскій, Игнатій Онихимовскій, Венцеславъ Маевскій, Константинъ и Юліанъ Зембржичкіе, Линицкій, Нелюбовичъ, Трауготтъ, Вучинскій, Альфонсъ Шумовичъ, Феликсъ Вольскій и Иванъ Ильницкій.

Вечеромъ Гимназическое зданіе и все мѣстечко были освѣщены.

Варшава, 14-го Іюля.

По письму изъ Одессы отъ 5 ч. с. м. упомянутому въ здѣшнихъ журналахъ, извѣстіе о смерти Султана получено въ этомъ городѣ чрезъ пароходъ сейчасъ прибывшій изъ Константинополя. По этому же письму, немедленно по смерти отца будто принялъ кормило правленія Абдель-Медшидъ старшій сынъ и преемникъ престола. Спокойствіе столицы не было нарушено. При всемъ томъ однакожъ не упомянуто какъ называется пароходъ доставившій это извѣстіе, когда онъ прибылъ въ Одессу и котораго именно числа случились эти важныя происшествія. (G. C.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Франція

Судъ Палаты Перовъ. Засѣданіе 28 и 29 Іюня. Сначала Г-нъ Дюпенъ поддерживалъ въ рѣчи своей мнѣніе, чтобы всѣ обвиненные были судимы вмѣстѣ и сосланы на мнѣніе по сему предмету Г. Дюпеня, изъясненное имъ, когда онъ былъ Президентомъ Палаты Депутатовъ. Г-нъ Дюпенъ основывалъ свои слова на приговорѣ суда перовъ, по дѣлу Графа Монталамбера и Г-на Лакордера. Ораторъ упрекалъ Генеральнаго Прокурора въ томъ, что онъ смѣшиваетъ общность преступленія съ нераздѣльностью оного. Совершенное уже преступленіе не можетъ быть разсматриваемо отдѣльно, но общность преступленія представляетъ много фактовъ, и смѣшно бы было принимать подобіе за действительность. Можно раздѣлять два поступка, но одного поступка, раздѣлять не льзя. Притомъ есть исключенія. Законъ состоявшійся въ Сентябрѣ 1835 года опредѣляетъ основанія раздѣльности, но это только въ одномъ случаѣ, то есть въ случаѣ всеобщаго возстанія. Впрочемъ, на основаніи того же закона не дозволяется ни въ какомъ случаѣ раздѣлять допросы. Основываясь на законѣ 1835 года, судъ Перовъ

зъ kierunkiem wiatru, zostawując poza sobą w wielkiej ilości, pasem, na 40 wiorst, drobne puste kulki w kształcie okruszyn, utworzonych z przepalanej materii z siarką. Chociaż płomień nazajutrz ustał; ale w miejscu tém, wrzała jeszcze ziemia, i zdarzały się niekiedy niewielkie eksplozye; w różnych miejscach płynęła także lawa w małej ilości, daleko mniej, aniżeli przy wyrzucaniu góry Masazyrskiej w 1830 roku. Po wybuchnieniu, cała atmosfera na daleką odległość wydawała siarkowy zapach. Po wielu miejscach w ziemi, porobiły się rozpadliny, tak, że mieszkańcy obawali się paść w bliskości bydła, z bojaźni, ażeby nie zapadło.

Міастечко Świsłocz w Gubernii Grodzieńskiej.

Nie z okazałością wprowadzie, stolicom i wielkim miastom właściwą, lecz ze szczerym zapałem wiernych poddanych Rosyi, szlachetną ustronnej Świsłoczy publiczność, miała żywe uczestnictwo w następnej uroczystości: 25-go Czerwca, jako w pożądanym dniu Wysokich Urodzin Jego IMPERATORSKIEJ MOŚCI, naprzód zrana, wszyscy Uczniowie i Nauczyciele, zgromadzili się w klasach tutejszego Gimnazjum, z kąd w przyzwoitym porządku, udali się do Parafialnego kościoła na mszę Św., odśpiewaną przez Jmć Xiędza Kapelana Kitkiewicza, a na chorze odegraną razem z narodowym hymnem: *Boże zachowaj Monarchę!* przez niektórych Uczniów i Osoby, należące do wiedzy tegoż Gimnazjum. Po skończonej mszy, odbyły się gorące modły do Stwórcy Najwyższego o długie lata i trwałą pomyślność dla Najukochańszego MONARCHY i całej Panującej Familii. Po południu, w nowo urządzonej sali Gimnazyalnej, od godziny 4-tej — 8-ej, brzmiał koncert amatorski, dany przez tychże Uczniów i spomniane Osoby, na którym z biegłością i gustem wyekzekwowane były najnowsze sztuki pierwszych Kompozytorów w Europie. Szczególniej zaś odznaczyli się uczniowie w śpiewie, przy dwóch pantalionach i całej orkiestrze ulubionego hymnu *Boże zachowaj Monarchę*, podczas którego liczną zebrana i rozczulona publiczność, powstała wszystka z miejsc swoich. W koncercie pod dyrykcją domowego Nauczyciela JP. Waltza, mieli uczestnictwo: Instytutor pensyonu żeńskiego—P. Orłowski ze swoją córką, Panną Leokadyą, PP. Strowski, metr tańców, Ładziński i Oszmieniec—Nauczyciele muzyki, Dozorcy domowi—Majewski i Polkowski, oraz Uczniowie Gimnazjum: Massalski, Ignacy Onichimowski, Wacław Majewski, Konstanty i Julian Zembrzyccy, Lipnicki, Niełubowicz, Traugott, Buczyński, Alfons Szumowicz, Felix Wolski i Jan Ilnicki.

Wieczorem budowa szkolna i całe miasteczko było oświecone.

Warszawa, 14-go Lipca.

Podług listu z Odessy, pisanego dnia 5-go b. m. a wzmiankowego w pismach tutejszych, wiadomość o śmierci Sułtana, otrzymano w témże mieście, przez statek parowy, właśnie co ze Stambułu przybyły. Według tegoż listu, Rządy Państwa miał objąć zaraz po ojcu, Abdel-Medszyd, starszy syn i następca tronu. Spokojność stolicy naruszoną nie była. Wszakże niewyraźnie, jak się nazywa statek parowy, który przywiózł tę wiadomość, kiedy przybył do Odessy i w którym dniu te ważne wypadki nastąpiły. (G. C.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

FRANCJA.

Sąd Parów. Posiedzenia w dniach 28 i 29 Czerwca. Naprzód zabrakł głos P. Dupont, popierając nierozdzielne sądenie wszystkich oskarżonych; w tym względzie przytoczył zdanie P. Dupin, które tenże wyrzekł jako Prezes Izby Deputowanych. Oparł się także na samą wyrok sądu Parów, w sprawie Hr. Montalembert i P. Lacordaire. Mówca zarzucił Prokuratorowi Jeneralnemu, że bierze za jedno, łączność zbrodni z nierozdzielnością. Czyn wykonany, nie może być uważany rozdzielnie, ale łączność zbrodni, z natury swojej przedstawia wiele czynów, i jest rzeczą nader śmieszną, brać podobieństwo czynu za sam czyn. Można wprowadzić dwa czyny rozdziać, ale czyn pojedynczy podzielać się nie daje. Są także i wyjątki. Prawo Wrześniowe 1835 roku, ograniczyło zasadę rozdzielności, ale to tylko w jednym wypadku, to jest: powszechnego podniesienia oręża. Toż samo jednak prawo Wrześniowe, nie dozwala w żadnym wypadku rozdziać instrukcyi. W skutku tegoż prawa z 1835 r., Sąd Parów nie rozdziać na kategorie, oskarżonych o zamach zbrodni, Ługduńczyków, od Ługduńczyków; ani też jednych mieszkańców Lunevillu od drugich:

не разделяя на категории обвиненных в преступном умысле жителей Ливона от жителей Ливон, или одних Ливонских жителей от других. Генеральный Прокурор отвечал на это, что в Майском возмущении замѣтна общность преступленія, и потому можно было разделить на категории. Что законъ не признаетъ необходимымъ одновременность допросовъ и рассмотрение одного нераздельнаго преступленія, но предоставляетъ это на благоусмотрѣніе генеральнаго прокурора и председателя суда Перовъ. Онъ заключилъ рѣчь свою слѣдующими словами: „Совершены важныя преступленія, ослепившія жителей; многія жертвы пали и общество требуетъ скорого правосудія, чтобы изкоренить преступленіе и для предупрежденія подобныхъ случаевъ.“ Судъ Перовъ отправился въ залу засѣданій, чтобы сдѣлать опредѣленіе касательно противузаконности дѣйствій. Въ тотъ же день члены суда постановили отвергнуть предложеніе Г-на Арраго, чтобы пренія были отложены до того времени, пока не окончатся слѣдствіе о всѣхъ обвиненныхъ. Между тѣмъ, сегодня (29 с. м.) Г-нъ Дюпонъ внесъ новое предложеніе, чтобы обвиненный Мартинъ Бернаръ былъ устраненъ отъ теперешнихъ совѣщаній, потому, что онъ обвиненъ 22-го Іюня, а засѣданія суда начались 27 с. м., слѣдовательно не прошло еще, какъ законъ того требуетъ, между судомъ и обвиненіемъ, пяти дней, какъ это видно изъ подписаннаго протокола. Судъ Перовъ отвергъ предложеніе Г-на Дюпона, и постановилъ, что Мартинъ Бернаръ долженъ явиться къ суду. За тѣмъ члены суда слушали показанія свидѣтелей. Послѣ того начали допрашивать Барбе. Когда Президентъ пригласилъ его встать съ мѣста, онъ отвѣчалъ: „Я встану не для того, чтобы отвѣчать на ваши вопросы, но для того, чтобы дать нѣкоторые объясненія. Вы присвоили себѣ право судить меня, тогда когда суду вашему подлежатъ одни политическія преступленія. Въ политическомъ отношеніи вы мои враги, а я у васъ въ неволѣ; жизнь моя въ рукахъ вашихъ; но вы сами убеждены въ томъ, что мнѣ отвѣчать вамъ нечего. Я сознаюсь въ томъ, что былъ однимъ изъ зачинщиковъ въ возмущеніи 12-го Мая. Если бы я былъ здѣсь одинъ, я не вымогалъ бы ни слова; но я окруженъ жителями обвиненными въ преступленіяхъ, къ которымъ они не причастны, и по этому то поводу я обязанъ дать нѣкоторые объясненія. 12-го Мая призваны были многіе изъ членовъ нашего общества на смотръ. Пришедшія на площадь уведомлены они были о цѣли нашего заговора; я призвалъ ихъ къ оружію и подаль самъ примѣръ. Я не чувствую себя виновнымъ въ низкомъ преступленіи, въ которомъ меня обвиняютъ. Я могу убить только въ открытой, благородной битвѣ, и обстоятельства дѣла доказываютъ, кажется, что я не убійца поручика Друино. Это грустная клевета, которую на меня вводятъ. Я соболазную объ этомъ равно какъ о другихъ несчастныхъ случаяхъ сопровождавшихъ возстаніе наше.“ Послѣ него призванъ былъ Мартинъ Бернаръ, который объявилъ, что не будетъ отвѣчать; онъ въ самомъ дѣлѣ исполнилъ свое слово и равно какъ Барбе не отвѣчалъ на вопросы Президента, который относительно сихъ обвиненныхъ ограничился однимъ показаніемъ свидѣтелей. Мартинъ Бернаръ объявилъ, что онъ самъ составилъ статутъ общества. Одинъ изъ наборщиковъ показалъ, что формуляръ общества печатанъ былъ тѣмъ же шрифтомъ какъ и прокламація, найденная въ лавкѣ братьевъ Лепажъ. Позументщикъ Ру, изъ улицы Кенкампуа, объявилъ, что 9-го Мая встрѣтилъ онъ Барбе, который первый пожелалъ ему добраго утра, и послѣ сказалъ, что онъ возвращается изъ своей родины и ѣдетъ въ Версаль, по своимъ дѣламъ; при томъ просилъ его, чтобы онъ привіалъ на 2 или 3 дня сундукъ его. Въ день возмущенія свидѣтель находился у своего сына, по этому не возвратился на ночь домой. На другой день опорожненъ сундукъ, въ коемъ находились патроны. Свидѣтель узналъ въ обвиненномъ Барбе, хозяина сундука. Свидѣтель Бертранъ, живущій на улицѣ Кенкампуа показалъ, что передъ его домомъ сошлись матежники, подъ предводительствомъ Барбе, который остановивъ ихъ сказалъ: здѣсь. Нѣсколько изъ нихъ вошли на лѣстницу и въ то же время были разданы патроны. При чемъ они опрокинули на улицы его кабриолетъ, и самого его, равно какъ его сына приглашали съ ними соединиться, на что онъ отвѣчалъ, что поелику они намѣрены сражаться за свободу, то должны и ему предоставить свободу къ нимъ несоединяться. Свидѣтель узналъ въ обвиненномъ Барбе начальника толпы. Послѣ того снято показаніе съ вѣхмистра, который задержалъ Барбе.

— Судъ Палаты Перовъ. Засѣданіе 29-го Іюня и 1-го Іюля. 29 снимали показанія со свидѣтелей по

Одрезавъ на то Прокуроръ Генеральный, въ замѣтахъ Майскихъ допрашиваетъ подобіе зброdni, затѣмъ зъ натуре своей на категорию родилъ сѣ дже. Же право, не уважа за rzecz niezbędną jednoczesności instrukcyi i rozpraw nad jedną i niepodzielną zbrodnią, lecz zostawia to rozwazde Prokuratora Generalnego i Prezesa Sądu Parów; nakoniec temi słowy zamknął swą mowę: „Popelniono wielkie zbrodnie, które obywateli pogrążyły w mocnym smutku. Padły liczne ofiary; rzecz społeczna domaga się szybszej sprawiedliwości, w celu przytłumienia zbrodni i zapobieżenia podobnym wypadkom.“ Sąd Parów udał się do sali narad, w celu zawyrokowania nad pytaniem, stanowić o niewłaściwości postępowania. W tymże samym dniu, uchylili pomieniony Sąd wnioski P. Arrago, aby rozprawy odłożone były aż dotąd, póki nie skończą się śledztwa względem wszystkich obwinionych. Tymczasem wystąpił dzisiaj (29 b. m.) P. Dupont z nowym wnioskiem, aby obwiniony Marcin Bernard, wyłączony był zpod teraźniejszych narad, z powodu, że otrzymał akt zaskarżenia w dniu 22 Czerwca, a rozprawy nad tym przedmiotem, otworzone zostały 27 b. m., zatem nie upłynęło, jak prawo wymaga, dni pięć, między sądem a aktem zaskarżenia. Na to odrzekł zastępca Prokuratora Generalnego, że Marcin Bernard, pojmany został 21 b. m., i że natychmiast wręczono mu akt zaskarżenia. Sąd Parów odrzucił wołosok Dupont, oraz uchwalił, że Marcin Bernard ma się stawić przed sądem. Przystąpiono zatem do słuchania świadków. Począł zaczął badać Barbès. Powołany przez Prezesa do powstania oświadczył: „Powstaję, nie dla tego, abym odpowiadał na wasze pytania, ale dla udzielenia niektórym objaśnień. Przywłaszczycie sobie prawo sądenia mnie, atoli jesteście tylko sądem politycznym. Jesteście mymi nieprzyjaciółmi politycznymi, ja waszym jeńcem. Możecie rozrządzać moją głową, lecz sami jesteście przeświadczeni, że nie mam wam nic do powiedzenia. Przyznaję, że byłem jednym z przywódców poruszenia w dniu 12 Maja. Gdybym się tu sam znajdował, nie rzekłbym i słowa; ale widzę się otoczonym obywatelami, którzy oskarżeni są o zbrodnię, której nie popełnili, i z tego-to powodu winie niem dać niejakie objaśnienia. W dniu 12 Maja powołano znaczłą liczbę członków tajemnego towarzystwa, w celu przeglądu. Za przybyciem na plac publiczny, dowiedzieli się o zamiarach naszego sprzyśżżenia się. Powołłem ich do broń, pociągnąłem przykładem. Nie czuję się bynajmniej winnym popełnieniu zbrodni, jaką mi zarzucają. Mogę tylko zabić w otwartej, uczciwej bitwie, a same czyny, jak się spodziewam, dowodzą, że nie jestem zabójcą Porucznika Drouineau. Jest to haniebna potwarz, zwać na mnie tę zbrodnię; opłakują ją, tak jak i wszystkie inne zbrodnie, które się wydarzyły w czasie naszego powstania.“ Po nim zaważwano Marcina Bernard, który oświadczył, że na nie odpowiadać nie będzie. Istotnie wypełnił wiernie swe postanowienie, i równie jak Barbès na nie Prezesowi nie odpowiadał, który co do tych obwinionych przestał na samém wyznaniu świadków. W skutku tego oświadczył Marcin Bernard, że sam napisał statuta towarzystwa. Jeden z drukarzy zeznał, że formularz towarzystwa, drukowany jest temiż samemi literami, co i odezwa, którą znaleziono w składzie braci Lepage. P. Roux, szmuklerz z ulicy Quincampoix, zeznał oświadczenie, że w dniu 9 Maja spotkał P. Barbès, który zaczął go, życząc mu dnia dobrego, i że następnie powiedział, iż wraca ze swego rodzinnego miejsca i jedzie do Wersalu, z powodu swoich interesów, oraz prosił go, aby jego kufer u siebie dwa lub trzy dni zatrzymał. W dniu wybuchu zaburzeń, świadek bawił u syna, i z tego powodu nie wrócił na noc do swego domu. Nazajutrz został wypróbowany kufer, w którym znajdowały się ładunki. Świadek uznał oskarżonego Barbès za właściciela kufra. Świadek Bertrand, mieszkający przy ulicy Quincampoix, zeznał, że przed jego domem zeszli się wicherzyciele, mający na czele P. Barbès, który, wstrzymawszy ich pochod, wyrzekł: tu jest. Kilku z nich weszło na wschody i natychmiast ładunki rozdzielone zostały. Przytém wywrócili na ulicy jego kabriolet, i jego samego wraz z synem wzywali do płączenia się z sobą. Na co im odrzekł, że ponieważ walczył za wolność, powinni mu pozostawić wolność niełączenia się z nimi. Świadek poznał obwinionego Barbès za naczelnika tłumy. Następnie przesłuchano wachmistrza, który pojmał P. Barbès.

— Sąd Parów. Posiedzenia w dniach 29 i 30 Czerwca, oraz 1 Lipca. 29 badano świadków w sprawie po-

дву о убійствѣ Поручика Дроина, въ которомъ обвиненъ Барбе, но допросы эти не принесли никакой пользы; многіе изъ рядовыхъ показали противъ него, а другіе въ его пользу. Самъ Барбе будучи спрашиваемъ Президентомъ, не имѣетъ ли что сказать въ свое оправданіе противъ показаній свидѣтелей, отвѣчалъ, что онъ объявилъ уже, что не желаетъ оправдываться хотя имѣлъ бы сказать многое, но его политическое положеніе не дозволяетъ ему этого. — 30 Іюня допрашивали обвиненнаго Нуге; онъ показалъ между прочимъ: „Возмущеніе 12 Мая принимаю и за борьбу двухъ мнѣній. Здѣсь дѣло идетъ не о приговорѣ суда, а о отмщеніи. Мнѣніе, за которое я сражался, побѣждено: по этому предаю себя вашему великодушію.“ Президентъ отвѣчалъ на это: Нуге сражался за мнѣніе противное общественному порядку; ничто не давало ему права совершать убійства на улицѣ. Послѣ присвокупилъ: что въ прежнихъ показаніяхъ, Нуге былъ откровененъ, а сего дня запирается во всемъ, что уже показалъ. На дальнѣйшіе допросы Нуге показалъ, что онъ никогда не былъ откровененъ, какъ при теперешнихъ допросахъ. 1 Іюля допрашивали нѣкоего Рондиль; онъ отвѣчалъ между прочимъ, что огнестрѣльное оружіе получилъ онъ отъ неизвѣстнаго ему лица во время грабежа на улицѣ Бурлабе; причемъ онъ увѣрялъ, что былъ тогда хмѣленъ. — За симъ Президентъ допрашивалъ подсудимаго Миллона, который показалъ что 12-го Мая вышелъ искать работы, услышалъ тревогу и увидѣлъ убитыхъ солдатъ и офицеровъ; при чемъ онъ поднималъ пулю и патронъ и принесъ къ несчастію домой. Слѣдовательно (сказалъ Президентъ) ты не участвовалъ въ преступленіи, въ которомъ тебя обвиняютъ? (Миллонъ) „Ни мало, клянусь въ томъ Богомъ!“ Придверница дома, въ которомъ онъ жилъ, показала противное, утверждая, что Миллонъ, въ прежнее время, вышелъ изъ дому во время самой жаркой битвы. Поденьщикъ Бусси показалъ, что мятежники принудили его взять огнестрѣльное оружіе, и что онъ не могъ убѣжать отъ нихъ до тѣхъ поръ, пока они не овладѣли позиціею близъ дома Министерства Юстиціи. Въ числѣ сражающихся видѣлъ онъ обвиненнаго Миллона.

— *Засѣданія Палаты Депутатовъ 25 и 26 Іюня.* Третьяго дня (25) въ Палатѣ продолжались пренія о проектѣ постановленія касательно чрезвычайныхъ кредитовъ 1838 и 1839 годовъ. Вчера Министръ торговли предложилъ проектъ постановленія о назначеніи двухъ милліоновъ франковъ для тѣхъ Департаментовъ, которые по поводу послѣдняго возмущенія понесли значительныя потери. Министръ Финансовъ требовалъ назначенія пожизненнаго пенсіона 373 фр. Англійскому матросу, раненому ошибкою экипажемъ брига *Griffon*. По очереди журнала слѣдовали пренія касательно проекта постановленія о назначеніи 4,912,000 фр. на окончательное вооруженіе кораблей, назначенныхъ для покровительства Французской торговли при Американскихъ берегахъ и для крестированія близъ Испанскихъ береговъ.

— *Засѣданія Палаты Депутатовъ 28-го Іюня.* Сначала засѣданіе, Палата утвердила значительнымъ большинствомъ кредитъ 416,007 фр. на усиленіе Парижской городской стражи, за симъ утвердила кредитъ 50,000 фр. на перевезеніе бранныхъ останковъ убитыхъ во время Іюльскихъ происшествій, изъ теперешнихъ гробницъ въ склепы устроенные подъ Іюльскою колонною. Наконецъ Палата утвердила кредитъ 272,000 фр. на окончательную постройку памятника на площади Бастиліи, и 200,000 фр. ежегодно на Іюльскія празднества.

Парижъ, 28-го Іюня.

По силѣ Королевскаго постановленія отъ нынѣшняго числа, созваны всѣ обwodовые совѣты на 21 Іюль.

— Въ Журналѣ *France Méridionale* пишутъ, что въ Перпиньянѣ получена телеграфическая депеша, чтобы три баталіона 15 легкаго полка, всего до 2,000 человекъ, были поставлены на военномъ положеніи, и приготовились къ отплытію въ Алжиръ.

— Изъ Джиджели пишутъ отъ 12 с. м., что Арабы снова начали нападать, но побѣ нѣсколькихъ сшибокъ, нападенія сія прекратились.

29-го Іюня.

Въ сегодняшнемъ номерѣ Монитора пишутъ: „Правительство получило 27 с. м. распоряженіе Мартиникскаго Губернатора, которымъ дозволенъ вывозъ сахару изъ этой колоніи за границу, подъ какимъ бы то ни было флагомъ. Немедленно приняты мѣры въ предупрежденіе сего постановленія. Накакому не подлежитъ сомнѣнію, что для сего отдало будетъ приказаніе въ отману прежняго распоряженія; всѣ однако полагаютъ, что пока приказаніе сіе будетъ получено, съ острова вывезутъ 25 милліоновъ

пѣнаго мordu на Поручика Дроина, о который Barbés jest obwiniony; lecz to przesłuchiwanie, żadnego nie przyniosło rezultatu, wielu bowiem żołnierzy świadczyło przeciw niemu, inni zaś za nim. Sam Barbés zapytany przez Prezesa, czy niema co powiedzieć przeciw zeznaniu świadków, odrzekł: „że już raz oświadczył, iż nie myśli się bronić, lubo miałby wiele do powiedzenia. Jego położenie polityczne nie dozwala mu tego.“ Dnia 30 go Czerwca, badano oskarżonego Nougés. Ten powiedział między innemi: Rozruchy w dniu 12 Maja, uważam jako walkę między dwiema zasadami. Nie może tu być mowa o sądowym wyrzuczeniu, ale o odwecie. Zasada, której broniłem, została pokonana; odwołując się zatem do waszej wspaniałomyślności. Na to odrzekł Prezes. „Nougés walczył za zasadę przeciw-towarzyską, nie mu nie dawało prawa, do popełniania mordów na ulicy.“ Dodał następnie, że w dawniejszych wyznaniach Nougés był szczerym, dzisiaj zaś zaprzecza wszystkiemu temu, co już wyznał. Badano dalej obwinionego Nougés, który wyznał, że jego celem była Rzeczpospolita, i że nigdy nie był szczerzym, jak w teraźniejszym przesłuchaniu. Dnia 1 Lipca badano niejakiego Rondil. Rzekł on między innemi, że broń palną otrzymał od nieznanej osoby podczas rabunku na ulicy Bourg-l'Abée. Utrzymywał przytém, że był nieco trunkiem rozmarzony. Z kolei, badał prezes obwinionego Mialon, który zeznał, że 12 Maja wyszedł szukać roboty, a usłyszawszy wrzawę i widząc zabitych oficerów i żołnierzy, schylił się, po leżące na ziemi, kulę i ładunek, które nieszczęśliwym trafem do domu zaniósł. „Więc (rzekł prezes) nie miałeś udziału w czynie, o który jesteś obwiniony?“ (Mialon) „Nie miałem, przysięgam przed Bogiem i ludźmi.“ Przeciwnie utrzymywała oddziwna domu, w którym mieszkał, że Mialon, mimo jej napominania, wyśzedł właśnie w tym czasie, kiedy walka była najzaciętszą. Zaś wyrobnik Busy, uczynił zeznanie, że burzyciele zmusili go do wzięcia palnej broni, i dotąd nie mógł im ująć, pokąd nie zdobyli stanowiska przy pałacu sprawiedliwości. Między wależącymi widział obwinionego Mialon.

— *Obrady Izby Deputowanych. Posiedzenie w dniach 25 i 26 Czerwca.* Przedwczora (25) zajmowała się Izba, dalszemi naradami nad projektem do prawa, względem nadzwyczajnych kredytów za lata 1838 i 1839. Wczora zaś wniósł Minister handlu projekt do prawa, o uchwalenie 2 milionów franków dla tych departamentów, które z powodu ostatniej burzy, znaczną ponieśli straty. Minister zaś skarbu żądał przyznania pensji dla majtka angielskiego, który przez osadę brygu *Griffon*, przez omyłkę raniony został. Pensya ta wynosi 1375 franków. Z porządku dziennego, wypadały narady nad projektem do prawa, przeznaczającym 4,912,000 fr., na uzupełnienie uzbrojeń morskich dla okrętów, mających czuwać nad handlem francuskim przy wybrzeżach Amerykańskich, i krążyć koło Hiszpanii.

— *Obrady Izby Deputowanych w dniu 28 Czerwca.* Naprzód uchwaliła Izba, nader znaczną większością, kredyt w ilości 416,007 fr. na pomnożenie gwardyi miejskiej miasta Paryża. Następnie dozwoliła kredytu 50,000 fr. na przeniesienie zwłok ofiar wypadków lipcowych, z dotychczasowych grobow do pieczar, znajdujących się pod kolumną lipcową. Nakoniec uchwaliła kredyt w ilości 272,000 fr. na dokończenie pomnika lipcowego, na placu bastylii, tudzież 200,000 fr. na uroczystości doroczne w lipcu.

Paryż, 28 Czerwca.

Przez Królewskie postanowienie z dnia dzisiejszego, zwołane zostały wszystkie rady obwodowe na dzień 21 Lipca.

— Czytamy w dzienniku *France-Méridionale*, że do Perpignan nadeszła depesza telegraficzna, aby z 15-go lekkiego pólku, trzy bataliony, ogółem 2000 głów wynoszące, postawione były na stopie wojennej i przygotowywały się do odplynienia do Algieru.

— Piszą z Dżydżelli pod dniem 12 b. m., że Arabowie znowu zaczęli napady, ale po kilka krotnej porażce, wrócili do spokoju.

29 Czerwca.

Czytamy w dzisiejszym numerze Monitора: „Rząd otrzymał 27 b. m. urządzenie Gubernatora Martyniki, dozwalające wywozu cukru z tej osady za granicę, pod jakąkolwiek flagą. Przedsięwzięto natychmiast środki, w celu zapobieżenia temu rozporządzeniu. Nie podlega żadnej wątpliwości, że polecone wstrzymać wydany rozkaz; wszyscy jednak są tego zdania, że nim pomieniony rozkaz nadejdzie, wyprowadzą z wyspy 25 milionów kilogramów cukru.

килограммовъ сахара.

— Многіе знаменитые художники намѣреваются открыть выставку своихъ произведеній въ пользу потерѣвшихъ отъ землетрясенія жителей Мартиники. Къ нимъ присоединятся и частныя лица, которыя имѣютъ собранія произведеній изящныхъ искусствъ. Выставка открыта будетъ 1 Юля.

— Изъ Гвадалупы пишутъ отъ 29 Мая, что Губернаторъ сего острова, по примѣру Губернатора Мартиники, дозволилъ вывозъ сахара подъ вѣсти флагами.

— Изъ Перпиняна пишутъ, что военный судъ оправдалъ Генерала Броссара. (О.Р.Ц.П.)

4-го Юля.

Правительство получило вчера обѣ телеграфическія депеши, изъ коихъ одна заключаетъ въ себѣ прежнія извѣстія изъ Константинополя, отъ 14-го Юня, а именно что первыя движенія Гафизъ-Паши удачно произведены, въ слѣдствіе чего, онъ овладѣлъ нѣсколькими деревнями въ округѣ Айтабъ. Это обстоятельство доставило перевѣсъ въ совѣтъ партіи одобряющей войну, въ слѣдствіе чего отправлено повелѣніе, чтобы Гафизъ-Паша подвигался впередъ. — Вторая депеша доставлена Французскимъ консуломъ изъ Александріи. Въ ней сказано: „Мегмедъ-Али отправилъ повелѣніе къ Ибрагиму-Паши остановиться тамъ, гдѣ найдетъ его Капитанъ Калліе и ждать результата опредѣленій пріятыхъ посредничествомъ сильныхъ Державъ. Египетскій флотъ вышелъ подъ паруса безъ непріятельскихъ намѣреній. Онъ будетъ крейсировать по берегамъ Сиріи. (G. C.)

А В С Т Р І Я.

Вѣна, 6-го Юля.

Загребская Газета помѣстила въ буквальный переводъ полученный изъ Бѣлграда, слѣдующій, изданный Княземъ Милошемъ: *Актъ отрѣченія*. Сенату, вѣмъ Начальствамъ, духовенству и всему Сербскому народу. Такъ какъ состояніе моего здоровья изнуреннаго долготѣмъ и тягостнымъ исполненіемъ обязанности по долгу правителя Сербскаго народа, не дозволяетъ мнѣ долѣе заниматься дѣлами по управленію, то я рѣшился добровольно сложить съ себя достоинство Князя Сербскаго и освободиться отъ данной присяги. И потому симъ отказываюсь отъ онаго, въ пользу старшаго моего сына Князя Милана, который въ силу пожалованнаго Сербской націи Гаттишерифа и даннаго мнѣ исключительнаго бѣрата, есть законнымъ моимъ преемникомъ въ достоинствѣ Сербскаго Князя. Но такъ какъ послѣ долготѣмъ и утомительнаго управленія, отдохновеніе и спокойствіе необходимо для меня нужны, потому оставляю Сербію навсегда, сохраняя въ моемъ сердцѣ ту единственную отряду, что я обезпечилъ судьбѣ отечества моего законами и привилегіями и оставляю оное подъ сильнымъ покровительствомъ мира, порядка, единодушія и взаимнаго довольства. Въ утѣшеніе того, что сіе отрѣченіе мое написано въ сущности по моей волѣ, объявляю, что меньшій сынъ мой Михайла, по приказанію моему подписалъ мое имя и отечество (такъ какъ я незнаю грамоты) и приложилъ мою печать въ этой грамотѣ. Дано въ Бѣлградѣ 1 (13) Юня 1839 г. Милошъ Обреновичъ (G. C.)

Триестъ, 5-го Юля.

(Oesterr. Lloyd) Капитанъ Марасси видѣлъ въ Сирѣ Капитана Зенковича на кораблѣ *Lodovico Arciduca d'Austria*, который ему рассказывалъ, что ночью съ 22 на 23 Юня на высотѣ Карабурну, узналъ онъ отъ Капитана Якуци на кораблѣ *Графъ Коловератъ*, возвращавшимся изъ Александріи съ 280 пассажирами: что Египетская эскадра состоящая изъ 10 линейныхъ кораблей, 5 фрегатъ и 10 мелкихъ транспортных судовъ, крейсировала между Родосомъ и Александріею и что Турецкій флотъ изъ 35 парусовъ, въ томъ числѣ изъ 10 линейныхъ кораблей и 10 фрегатъ, 21 Юня находился при выходѣ изъ Дарданеллъ. Капитанъ Зенковичъ прибавилъ къ тому, что Французскій Посланникъ формально объявилъ Портъ, что ежели Турецкая эскадра будетъ покушаться отплыть изъ Дарданеллъ, то Французскій флотъ силою будетъ противиться этому и что Адмиралъ имѣетъ самыя опредѣленныя инструкціи въ этомъ отношеніи. Въ слѣдующій день, по сообщеніи этой ноты, Французскій посланникъ вѣмъ въ Константинополѣ имѣющимъ жительство Французскимъ подданнымъ совѣтовалъ, быть въ готовности къ отъѣзду, ежели этого потребуютъ обстоятельства. — По первыхъ небольшихъ стычкахъ въ Сиріи, произошло значительное сраженіе между двумя кавалерійскими корпусами авангардовъ, въ которомъ Египтяне хотя и превосходили числомъ, были однакожъ опрокинуты Турками. Въ случившемся послѣ того столкновеніи между двумя сильными корпусами, Египтяне совершенно были разбиты. Эста-

— Wielu najznakomitszych artystów, zgodziło się utworzyć wystawę przedmiotów pędzla i rylca, na korzyść osób uszkodzonych trzęsieniem ziemi w Martynice. Do nich przyłączają się ze swymi zbiorami i inne osoby. Wystawa zacznie się w dniu 1 Lipca.

— Piszą z Gwadalupy pod dniem 29 Maja, że Gubernator tej wyspy, idąc za przykładem Gubernatora Martyniki, dozwolił wywozu cukru pod każdą flagą.

— Piszą z Perpignan, że sąd wojenny uznał Jenerała Brossard za niewinnego. (G.R.K.P.)

4 Lipca.

Rząd otrzymał wczora dwie depesze telegraficzne, z których jedna obejmuje dawniejsze doniesienia ze Stambułu daty 14 Czerwca, a mianowicie, że pierwsze poruszenia Hafiza-Baszy, poszły pomyślnie, skutkiem czego, zajął kilka wiossek w obwodzie Aintab. Ta okoliczność dała przewagę w Radzie stronie trzymającej za wojnę, w skutku czego posłano rozkaz, aby się Hafiz Basza na przód posuwał. — Druga depesza jest od konsula Francuzkiego z Alexandrii. Powiedziało w niej: „Mehmed-Ali posłał rozkaz Ibrahimowi-Paszy, aby się zatrzymał w miejscu, gdzie go zostanie kapitan Callier, i tam oczekiwał na wypadek rozporządzeń, jakie przez wielkie Mocarstwa postanowione zostaną. Flota Egipska wypłynęła bez nieprzyjacielskich zamiarów. Będzie ona krążyła przy brzegach Syrii.“

A U S T R Y A.

Wiedeń, 6-go Lipca.

Gazeta Zagrebska umieściła w dosłowném tłómaczeniu, otrzymanym z Belgradu następujący, a przez Xięcia Miłosza wydany: *Aktъ отрѣченія*. Do Senatu, całej zwierzchności, duchowieństwa i całego ludu Serbskiego. Gdy stan zdrowia mego, wyczerpany długolętności i mozolnémъ справowaniem obowiązku przewodniczenia Narodowi Serbskiemu, nie pozwala mi zajmować się dłużej kierunkiem tegoż, postanowiłem przeto złożyć dobrowolnie godność Xięcia Serbskiego i uwolnić się od wykonanej przysięgi. Jakożъ rzekamъ się jej niniejszémъ, na rzecz mego starszego syna Xięcia Milana, który, według udzielonego Narodowi Serbskiemu hatiszerifu i danego mnie wyłączenie beratu, jest prawym moim następcą w godności Xięcia Serbskiego. Gdy atoli po długolętnymъ kłopotliwymъ zarządzie, staje się dla mnie wypoczynekъ i spokojność nieodbycie koniecznemi, opuszczamъ więc Serbię nazawsze i unoszę mi sercu tę jedyną pociechę, że zabezpieczyłemъ ojczyznę moję przez prawa i przywileje, a opuszczamъ ją pod silną opieką pokoju, porządku, zgody i zadowolenia. Dla sprawdzenia tego, że niniejsze отрѣczenie się jest napisane według istotnej woli mojej, czynię wiadomo, że młodszemu synowi mojemu, Michałowi, podpisać z rozkazu mego imię i nazwisko moje (ponieważ samъ pisać nie umiemъ) i pieczęć moję na tymъ dokumencie wciśnąć. — Dano w Belgradzie 1-go (13-go) Czerwca 1839. Miłoszъ Obrenowiczъ. (G.C.)

Triest, 5 Lipca.

(Oesterr. Lloyd) Kapitanъ Marassi widziałъ się w Syra z Kapitanemъ Zencovich okrętu *Lodovico Arciduca d'Austria*, który mu opowiadał, iż w nocy z 22 na 23 dzień Czerwca, na wysokości Карабурну, dowiedział się od Kapitana Jacuzzi, na okręcie *Hrabia Kolowratъ*, powracającym z Alexandrii z 280 podróżnych: iż эскадра египетская składająca się z 10 okrętów liniowych, 5 fregat i 10 mniejszych statków przewozowych, krążyła między wyspą Rodos i Alexandryą, że flota Turcka ze 35 żaglow, a w tej liczbie z 10 okrętów liniowych i 10 fregat, 21 Czerwca znajdowała się u wyjścia z Dardanellów. Kapitanъ Zencovich przydał do tego, że poseł Francuzki oświadczył formalnie Portie, iż jeśliбы эскадра Турецка kusiła się wypłynąć z Dardanellów, flota Francuzka siłą temu opierać się będzie, oraz, że w tymъ względzie Admirałъ ma najwyraźniejsze instrukcyje. Dnia następnego po podaniu tej noty, poseł Francuzki radził wszystkimъ, mieszkającym w Konstantynopolu Francuzkimъ poddanymъ, mieć się w gotowości do odjazdu, jeśliбы tego wymagały okoliczności. Po pierwszychъ matychъ potyczkachъ w Syrii, przyszło do ważniejszej bitwy, między dwoma корпусami konnicy straży przodowych, w której, Egipcyanie, chociaż przewyższający liczbą, zostali przez Turków porażeni. W potyczce później zaszłej między dwoma silnemi корпусami, Egipcyanie zupełnie byli pobici. Wojenna sztafeta, co tę wiadomość do Konstantynopola przywiozła, zapewnia, iż rzeczonemu египетскому корпусомъ, dowodziłъ osobiście Solimanъ Baj, oraz, że to zwycięstwo otworzyło wojskomъ Турецкимъ bramy An-

фета по Арміи, привезшая это известіе въ Константинополь, увѣрила, что помянутымъ Египетскимъ корпусомъ лично начальствовалъ Солиманъ-Бей, и что сія победа открыла Турецкимъ войскамъ ворота Антиохіи, въ коей онъ были съ восторгомъ приняты всеми жителями. Теперь опасаются, что эти первые успѣхи оружія, могутъ на Султана и его Диванъ, и безъ того уже совершенно расположенный къ войнѣ, произвести столь благоприятное и подубительное впечатлѣніе, что всѣ усилія Европейской Дипломатіи, устранить большое замѣшательство, останутся тщетными. (A.P.S.Z.)

А Н Г Л І Я.

Лондонъ, 6-го Іюля.

Министерская газета *Courier*, заключаетъ въ себѣ сегодня вечеромъ, слѣдующее важное известіе: Начальники Британскаго и Французскаго флота въ Левантѣ, получили повелѣніе крейсировать вдоль Сирийскихъ береговъ и воспрепятствовать столкновению флотовъ Турецкаго и Египетскаго. Ежелибы оба стороны до прибытія Англійскаго и Французскаго флота вступили въ дѣло, то предписано требовать отъ побѣдоносной стороны, чтобы прѣостановила свои дѣйствія, пока Европейскія Державы не приступятъ къ посредничеству для примиренія ихъ. Таковыя же инструкціи, какъ слышно, приготовлены и Княземъ Метернихомъ для Австрійской эскадры. (A.P.S.Z.)

Б Е Л Г І Я.

Брюссель, 28-го Іюня.

Правительство назначило Г-ну Стассару 6,000 фр. въ годъ пенсіона.

— Теперь собираютъ подписи для адреса къ Королю, въ которомъ просить, чтобы Его Величество, вмѣсто теперешнихъ Министровъ, назначилъ новыхъ Анти-Иерархическихъ. Адресъ сей поднесетъ Королю депутація. Но какъ по силѣ основныхъ законовъ, Король обязанъ принимать депутація въ присутствіи Министровъ, то любопытно знать, чѣмъ рѣшить Министерство это дѣло.

— Между Бельгіею и великимъ Герцогствомъ Люксембургскимъ заключена почтовая конвенція, которая съ 1 Іюля восприметъ уже свое дѣйствіе.

1-го Іюля.

Министръ Финансовъ объявилъ въ Монитерѣ, чтобы всѣ лица, имѣющія какія либо претензіи къ казнѣ бывшаго Королевства Соединенныхъ Нидерландовъ, явились съ надлежащими доказательствами въ Министерство Финансовъ, или къ Губернаторамъ подлежащихъ провинцій.

— Бельгійскіе и Нидерландскіе комиссары еще не согласились касательно некоторыхъ спорныхъ селеній. Жители Мартеданжа готовятся къ сильному сопротивленію. Тамъ стоитъ 400 человекъ гарнизона, кромѣ жандармовъ, пограничныхъ объѣзчиковъ изъ части уступленнаго края, сельскихъ жителей и такъ называемыхъ патріотовъ изъ Арлона и окрестности оного, которые поспѣшно прибыли защищать Бельгійскія владѣнія. На границѣ того мѣстечка поставлены 4 орудія, найденныя въ окрестностяхъ, для защиты отъ нападенія. (О.Г.Ц.П.)

Н И Д Е Р Л А Н Д Ы.

Гага, 29-го Іюня.

Нашъ Министръ Иностранныхъ Дѣлъ подалъ Англійскому Правительству ноту, въ коей домогается о снятіи секвестра съ собственныхъ Королевскихъ имѣній близъ Лекена, которыхъ хотя Король Вильгельмъ обязался продать Королю Леопольду, но вѣзья его къ тому принудить, ибо дѣло это можетъ только быть окончено добровольною сдѣлкою. Министръ полагаетъ, что если одно условіе трактата не исполнено, то Король Вильгельмъ не былъ бы обязанъ исполнять прочихъ статей оного. Впрочемъ онъ объявляетъ что Король Бельгійскій самъ себя долженъ будетъ винить, если неснятіемъ секвестра повлечетъ Короля Нидерландскаго къ тому, что онъ небудетъ входить съ нимъ въ условія касательно уступки помянутыхъ имѣній; ибо Е. В. до тѣхъ поръ не заключить контракта о продажѣ, пока не увидитъ себя въ полномъ владѣніи своей собственности. (О.Г.Ц.П.)

tyochii, gdzie one przez wszystkich mieszkańców z u-niesieniem były przyjęte. Teraz słusznie się obawiają, iż te pierwsze wojenne powodzenia, mogą na Sułtanie i dywanie jego, zupełnie za wojną będącym, tak korzystne i zachęcające sprawić wrażenie, iż przez to wszelkie usiłowania dyplomacyi Europejskiej, aby zapobiedz większej kolidzji, pozostaną bez skutku. (A.P.S.Z.)

А Н Г Л І Я.

Лондонъ, 6 Іюля.

Министерская газета *Courier*, zawiera w sobie dzisiaj wieczoremъ następne, wielkiej wagi, doniesienie: „Dowódcy Angielskiej i Francuskiej floty na Wschodzie, otrzymali rozkaz, krążyć wzdłuż brzegów Syrii i przeszkadzać starciu się flot Turckiej i Egipskiej. Jeżeli obie strony przed przybyciem flot Angielskiej i Francuskiej, rozpoczęły nieprzyjacielskie działania, tedy zwycięska strona ma być wezwana, aby dalej nie poczyniała, nim Mocarstwa Europejskie przez pośrednictwo, nie przedsięwezmą kroków dla ich pogodzenia. Podobne instrukcje, jak słysząc, zostały przygotowane przez Xiążęcia Metternicha i dla Austriackiej eskadry.

Б Е Л Г І Я.

Bruxella, 28 Czerwca.

Rząd wyznaczył P. Stassart 6,000 frank. rocznej pensyi.

— Zbierają teraz podpisy do adresu do Króla, w którym upraszają Monarchę, aby w miejscu dotychczasowych Ministrów, raczył mianować nowych anti-ierarchicznych: Adres ten ma być przez Deputacyą Królowi złożony. Że zaś prawo zasadnicze wymaga, aby Król przyjmował wszelkie deputacye w obec Ministrów, wszyscy są nader ciekawi, jak rzecz tę gabinet rozwiąże.

— Między Belgią i Wielkiem Xięstwem Luxemburskim, zawarta została konwencya pocztowa, która od dnia 1-go Lipca będzie miała moc obowiązującą.

1 Lipca.

Minister Skarbu wezwał, osoby mające jakiegokolwiek pretensye do skarbu byłego Królestwa połączonych Niderlandów, iżby się z niemi, przy dołączeniu dowodów, zgłaszały do Ministerstwa Skarbu lub Gubernatorów właściwych prowincyj.

— Kommissarze Niderlandscy i Belgijscy jeszcze się nie porozumieli, względem niektórych włości, w sporze zostających. Ludność w Martelange gotowa jest do silnego oporu. Stoi tam załoga 400 ludzi, oprócz żandarmerji, strażników z części kraju odstąpionego, mieszkańców wsi, i tak zwanych patryotów z Arlon i sąsiedniej okolicy, którzy śpiesznie przybyli bronić posiadłości Belgijskich. Przy granicy tego miasteczka, ustawiono 4 dział, które w tej okolicy zebrano, w celu zastrzeżenia się od wszelkiego napadu. (G.R.K.P.)

Н И Д Е Р Л А Н Д Ы.

Гага, 29 Czerwca.

Nasz Minister Spraw Zagranicznych, podał notę gabinetowi angielskiemu, w której domaga się, aby zdjęty był sekwestr z prywatnych posiadłości królewskich przy Laeken, który wprowadzie Król Wilhelm zobowiązał się sprzedać Królowi Leopoldowi, ale do tego przymuszonym być nie może, bo rzecz ta da się tylko uskutecznić za dobrowolnym układem. Minister uważa, że jeżeli jeden warunek traktatu nie jest dopełniony, zatem Król Wilhelm, nie byłby obowiązany dotrzymać i inne jego punkta. Zresztą oświadcza, że Król Belgijski sam sobie przypisze winę, jeśli niezjęciem sekwestru, zmusi Króla Niderlandzkiego do tego, iż z nim w układy względem ustąpienia posiadłości pomienionych wchodzić nie będzie, ponieważ dotąd nie zawarł kontraktu sprzedaży, pokąd się nie ujrzy w prawem swej własności posiadaniu. (G.R.K.P.)

ТУРЦИЯ.

Съ границы Черногоріи отъ 12 Іюля.

6, 7 и 8 ч. с. м. опять произошли кровавыя драки между жителями Турецкой Албаніи и Черногорцами, по тому поводу, что первые не хотѣли дозволить послѣднимъ воздѣлывать поля въ окрестностяхъ Шабліака незаконно занятыя. Съ обѣихъ сторонъ теперь замѣтны приготовленія къ войнѣ. Съ одной стороны потребовали вооруженнаго пособія отъ окружѣ Катунскаго и Рітскаго, съ другой же храбрый начальникъ Скодрийскихъ горцевъ, Гассанъ Готтъ, готовится къ нападенію, котораго какъ кажется, Черногорцы ожидаютъ съ опасеніемъ. И это безъ сомнѣнія можно почесть причиною тому, что теперь Черногорскій Владыка разными способами старается открыть переговоры. Въ этомъ намѣреніи писалъ онъ къ Скодрийскому Пашѣ и Коменданту въ Шабліакъ къ Бейю Омеру Миевичу.

Съ границы Сербіи 25 Іюля.

Коммиссія назначенная по поводу послѣднихъ безпокойствъ въ Сербіи, не изслѣдовала еще ничего, по крайней мѣрѣ она не открыла ничего важнаго. Главнымъ виновникомъ послѣднихъ происшествій, назначаютъ брата Князя Милоша, Генерала Ивана Обреновича, находящагося въ заключеніи въ Бѣлградѣ; нѣтъ сомнѣнія, что онъ будетъ осужденъ на изгнаніе изъ отечества.

— Въ сію минуту получена изъ Константинополя въ Семлину эстафета отъ 20 Іюля, предназначенная въ Вѣну. Слышно изъ достовѣрнаго источника, что она будто доставляетъ извѣстіе о томъ, что состояніе здоровья Султана признано безнадежнымъ до того, что не болѣе, какъ только нѣсколько недѣль можно сохранить жизнь его. (G. C.)

АМЕРИКА.

Филадельфія, 7-го Іюля.

Генераль Макомбъ, заключалъ наконѣцъ договоръ съ Семинолами Флориды, дикарями, кои въ теченіи послѣднихъ недѣль перерезали еще 10 семействъ бѣлыхъ, состоявшихъ изъ 30 человекъ. (G. C.)

Объявленіе.

Начальство Виленскаго Дворянскаго Института имѣетъ честь извѣстить, что на имѣющіяся нѣсколько вакантныхъ мѣстъ въ семъ заведеніи, пріемъ новыхъ воспитанниковъ назначенъ съ 1-го числа Августа по 1 Сентября сего года.

Для поступленія въ Институтъ, требуется представить: 1 Свидѣтельство о дворянскомъ происхожденіи, 2 Метрику о крещеніи, и 3 Свидѣтельство Медика о привитіи оспы. Дѣти принимаются не моложе 10 и не старѣе 14 лѣтъ. Плата въ годъ 250 руб. серебромъ.

Въ Институтѣ, воспитанники обучаются: Закону Божію, Священной и Церковной Исторіи по обряду каждаго вѣроисповѣданія, логикѣ; языкамъ: Россійскому, Польскому, Латинскому, Французскому и Нѣмецкому; Арифметикѣ, Алгебрѣ, Геометріи, Тригонометріи, приложенію Алгебры къ Геометріи, коническимъ сѣченіямъ, начертательной Геометріи и Физикѣ; Исторіи, Географіи и Статистикѣ; черченію, рисованію, ачистописанію, ситуациі; танцованію. Сверхъ того предположено ввести курсъ Юридическихъ наукъ. За особую плату, воспитанники могутъ обучаться музыкѣ, верховой ѣздѣ и фехтованію.

Права и преимущества сего заведенія, суть слѣдующія: 1) Воспитанники, окончившіе съ успѣхомъ полный курсъ наукъ и оказавшіе совершенное знаніе Русскаго языка, выпускаются изъ Института для поступленія на службу съ чиномъ 14 класса; 2) Отличившіе изъ нихъ по ходатайству Г. Министра Народнаго Просвѣщенія, могутъ поступать прямо на службу въ Министерства въ Столицы; 3) Окончившіе полный курсъ наукъ и отличившіеся успѣхами въ наукахъ и похвальною нравственностію, по Всемилостивѣйше дарованному Государемъ Императоромъ въ 15 день Генваря сего года преимуществу, Виленскому Дворянскому Институту, пользуются правами Университетскихъ Студентовъ при поступленіи ихъ въ Военную службу, то есть, что срокъ службы ихъ, Всемилостивѣйше назначенъ шесть мѣсяцевъ для производствъ въ Офицеры, хотябы въ томъ полку, гдѣ они будутъ на службѣ и не имѣлось ваканцій.

Съ 1-го числа наступившаго мѣсяца Іюля началась подписка на 2-ю половину текущаго года. Цѣна съ пересылкою по почтѣ 5 р. 50 к. сер., безъ почты 4 р. 50 к. сер. Также съ 1-го Іюля началась подписка на 3-ю Четверть сего года для жителей Вильны. Цѣна 2 р. 25 к. сереб.

ВИЛЬНА. Типог. А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Іюль 11 д. 1839 г. — Копіеж. Совѣт. Ценсоръ Иванъ Васильевичъ.

ТУРЦИЯ.

Od granicy Czernohorskiej 12-go Czerwca.

Dnia 6, 7 i 8-go b. m. miały znów miejsce krwawe bijatki między mieszkańcami Tureckiej Albanii a Czernohorcami, spowodowane tém, że pierwsi nie chcieli dozwolić ostatnim, uprawy gruntów, w okolicy Szabliaku nieprawnie zajętych. Z jednej i drugiej strony, dają się teraz widzieć wojenne przygotowania. Z jednej strony zażądano zbrojnej pomocy od obwodów Katuskiego i Ryackiego, z drugiej zaś waleczny naczelnik gorsów Skodryjskich, Hassan-Hott, gotuje się do napadu, na który Czernohorcy z obawą oczekiwają się zdają. To też jest bez wątpienia przyczyną, że teraz Władzka czernohorski stara się sam różnemi drogami o zawyżanie układów. Pisał on w tej mierze do Paszy Skodryjskiego i Beja-Omera Miewicza, komendanta w Szabliaku.

Od granicy serbskiej, 25 Czerwca.

Komisja, wyznaczona z powodu ostatniego powstania w Serbii, nie jeszcze nie dociekała, a przynajmniej nie ważnego. Za głównego sprawcę ostatnich wypadków, wymieniają brata Xięcia Miłosza Jana Obrenowicza, Jenerafa, który znajduje się uwięziony w Belgradzie; nie masz wątpliwości, że na wydalenie z kraju osądzony zostanie.

— W tej chwili przybyła ze Stambułu na kwarantannę w Semlinie, sztafeta daty 20 Czerwca, przeznaczona do Wiednia. Słychać z dosyć dobrego źródła, jakoby wiozła doniesienie, że stan zdrowia Sułtańskiego uznano za niedający żadnej nadziei, tak dalece, iż najdalej kilka tygodni da się jeszcze przy życiu utrzymać. (G. C.)

АМЕРИКА.

Filadelfia, 7-go Czerwca.

Jenerał Macombe, zawarł nareszcie układ z Seminolami Florydy, którzyto dzicy, wymordowali w kilku ostatnich tygodniach, jeszcze 10 rodzin białych, składających się z 50 osób.

Ogłoszenie.

Zwierzchność Wileńskiego Dworzanckiego Instytutu, ma honor uwiadomić, iż na znajdujące się kilka wakansow w tym zakładzie, przyjmowanie nowych wychowawców przeznaczono od dnia 1-go Sierpnia do 1-go Września t. r.

Dla wejścia do Instytutu, potrzeba złożenia: 1) świadectwa o dworzanckiem pochodzeniu, 2) metryki chrztu, i 3) świadectwo Medyka o szczepieniu ospy. Dzieci przyjmują się niemłodsze nad 10 lat i nie starsze nad lat 14. Opłata na rok 250 r. sr.

W Instytucie wychowawcy uczą się: nauki religii, historii świętej i kościelnej, podług obrzędu kaźdego wyznania, logiki, języków: Rosyjskiego, Polskiego, Łacińskiego, Francuzkiego i Niemieckiego; arytmetyki, algebry, geometryi, trygonometryi, zastosowania algebry do geometryi, sekcij koniecznych, geometryi wykresłnej i fizyki, historii, geografii i statystyki, rysunkow topograficznych, rysunku, kaligrafii, synacyi; tańcow. Nadto zamierzono zaprowadzić kurs nauk prawnych. Za osobną opłatą wychowawcy mogą się uczyć muzyki, jeźdźzenia konne i fехtow.

Prawa i przywileje tego zakładu, są następujące: 1) Wychowawcy, którzy ukończyli, z postępem zupełny kurs nauk i okazali dokładną znajomość Ruskiego języka, wychodzą z Instytutu dla wejścia do służby z rangą 14 klasy; 2) odznaczający się między nimi, za staraniem P. Ministra Narodowego Oświecenia, mogą wejść prosto do służby w Ministerstwach w Stolicy; 3) Ci, którzy ukończyli zupełny kurs nauk i którzy się odznaczyli postęпами w naukach i chwalebą obyczajnością, podług Najtąskawiej darowanych przez Najjaśniejszego Cesarza Jego Mości, w d. 13 Stycznia tegoż roku przywilejow, Wileńskiemu Dworzanckiemu Instytutowi, używają praw Uniwersyteckich studentów, przy wejściu do służby wojskowej, to jest: że termin służby jest Najtąskawiej pазnaczony sześć miesięcy, dla postąpienia na Oficerów, chociażby w tém półku, gdzie oni będą na służbie, nie było żadnego wakansu.

Od dnia 1-go teraźniejszego miesiąca Lipca, zaczęła się prenumerata na 2-gie półrocze bieżącego roku. Cena zwyczajna z pocztą 5 rub. 50 kop., bez pocztu 4 rub. 50 kop. srebrem. Również od 1-go Lipca zaczęła się prenumerata na 3-ci kwartał teraźn. r. na miejscu w Wilnie—Cena rub. sr. 2 kop. 25.